

עריכה: אלי פרה

נושא צמוד-טקסט

"טיפים":

1. בחיבורך העזר בטקסטים לשם אבחנות ולנקיטת עמדה או כדי לגבש לעצמך נקודות חשיבה. כלומר: לאחר שקראת את הקטע, שב רגע ארוך, ואל תמהר "להתנפל" על הנייר ותתחיל לכתוב. חשוב קודם במתינות (יש לך מספיק זמן) וקבע עמדתך לגבי הנושא, רשום לפניך נקודות חשיבה, רעיונות, נתונים ועובדות וכן הלאה. זה "הבשר" של חיבורך. החומר ממנו תרחיב בנושא.
2. בחיבורך התייחס לטקסט, בצורה זו או אחרת (אם אתה מסכים לדעתו של כותב המאמר, או חולק עליו, בְּמֶה וּלְמַה) כלומר: צטט מהמאמר כדי שתוכל להתייחס לדברי הכותב ולתוכן הדברים. בציטוט הקפד לשים מילות הציטוט במרכאות. במודגש – **אל תעתיק פסקות ממנו**, אלא התייחס לנושא ולדברי הכותב.
3. הקפד לכתוב במסגרת דרישות הנושא, כלומר: אם את/ה מתבקש/ת לכתוב במסגרת מאמר בעיתון, או כמכתב, או כדיון בכיתה, או כל מסגרת שתבקש, מלא אחר ההוראה וכתוב בהתאם.
4. כתוב תמיד, אבל תמיד! בצמוד לנושא, ואל תסטה ממנו למחוזות עלומים וחסרי קשר לנושא, בקיצור: **"אל תמרר"** כדי למלא דפים ופסקות!
5. הקפד על ניסוח נכון מבחינה תחבירית ולשונית, תוך פיסוק נכון ומוקפד. (נקודות בסוף כל משפט, פסיקים בתוך המשפט, סמני שאלה וקריאה וכדומה)
6. לפני הגשת המבחן, קרא שנית את חיבורך לוודא ולתקן שגיאות לשון, כתיב ופיסוק. וכן לוודא שאתה עצמך מבין את מה שאתה כותב...

הנושא: הטלוויזיה ואנחנו בתוכה.

"לדעת האנשים הנזכרים בכתבה, ויתור על הטלוויזיה משפר את איכות חייהם". כתוב חיבור שבו אתה בוחר ב מ כ ש י ר נ פ ו ץ א ח ר (טלפון, מחשב, מכונית וכדומה). ואשר הויתור עליו עשוי לשנות לטובה או לרעה את איכות חייו.

מסך אחר

מעובד עפ"י כתבה מאת: תומר פרת, "כל העיר" יולי 1995

יש בארץ הזאת אנשים שלא מכירים את ערוץ 2 החדש, וגם חדירת הכבלים היא רק בגדר שמועה בשבילם, ואי אפשר להאשים אותם, משום שמעולם לא היתה להם טלוויזיה בבית. לא מדובר כאן בחרדים שמתנזרים כליל מתקשורת חילונית, וגם לא בעניים שאין ידם משגת לקנות מכשיר. מדובר כאן באנשים, שפשוט החליטו לפני הרבה שנים, שאת הקופסא המרצדת הזאת, הם לא יכניסו הביתה לעולם. יש להם דברים הרבה יותר חשובים לעשות.

ילדיו של ד"ר תומי שדה, הווטרנר הראשי של עיריית ירושלים, היום בני עשרים פלוס, נולדו בביתם נטול האנטנה בתקופה שהערוץ הראשון, על המבחר המצומצם של תוכניותיו, היה נושא השיחה העיקרי של ילדי בית הספר. "ריצ'רץ", "מנהרת הזמן", ו"טלאפלא" נשמעו להם אז כמו סיסמאות גיוס חירום ולא כמו שמות של תוכניות ילדים.

אביהם מספר שאת החסך התרבותי השלימו אצלם בבית בעזרת ספרים ובילויים משפחתיים לא מול הטלוויזיה. עם זאת, זכורה לו אפיזודה קצרה שבה הבין שלמרות הכול, גם ילדיו משתוקקים למעט זמן מסך.

שדה: "בראשית שנות השמונים הוכי קנו טלוויזיה צבעונית ולא ידעו מה לעשות עם השחור-לבן הישנה שלהם. בתקופה ההיא היו מחברים את המחשבים הביתיים למסך של טלוויזיה, אז ביקשתי מהם את הטלוויזיה הישנה כדי לחבר אותה למחשב. הילדים גילו טלוויזיה בחדר העבודה, וחודשיים לא יצאו משם. הם ישבו שם כל היום וצפו בתוכניות. עד שיום אחד נשרפה הנורה במכשיר, והוא "שבק-חיים". לטענתו של שדה, כאו בא סוף-סוף לידי ביטוי החינוך שהעניק לילדיו במשך שנים נטולות המסך. "להפתעתי לא הגיע מהם שום לחץ לתקן את המכשיר הם הגיעו בעצמם למסקנה שהחיים בלי טלוויזיה טובים יותר".

לעיתים קרובות משתמשים בערוץ 8 ובתוכניות המוגדרות "איכותיות" ככלי יעיל לניגוח מתנגדי הטלוויזיה, שרוממות איכות השידורים בגרונם. מתנגדי טלוויזיה מורגלים לשמוע ממקטרגיהם על תוכניות טובות על טבע, מדע ותרבות, שבגללן כדאי להחזיק בכל זאת מכשיר זה. לתומי שדה יש תשובה קבועה ונחרצת על טענה זו: "הסיפור הזה עם התוכניות האיכותיות וערוץ 8 מזכיר לי את הסיפור על העיתון "פליי-בוי" כשעיתון זה יצא לאור בפעם הראשונה בשנות השישים. אנשים התביישו לקנות את העיתון, והמו"לים מצאו "פתרון" לבעיה. הם שילבו בין דפיו והתמונות הנועזות שבו איזה. ראיון 'רציני' עם אישיות חשובה, וכך יכלו האנשים לטעון: "כי יש בעיתון זה גם כתבות 'רציניות'. ולכן גם כדאי לקנות אותו"... כך אני מתייחס לטענות האלה על איכות התוכניות 'הרציניות' המשולבות בים הרדוד הזה של תוכניות-מלל וסרטים זולים שבטלוויזיה.

גם הרפלקסולוג אלדד נקר רואה בטלוויזיה "אם כל חטאת". הוא מוצא סגולות רפואיות בהינתקות מהטלוויזיה ומתקשורת בכלל, כי לדעתו הטלוויזיה מזהמת את הנפש והגוף (שלדעתו חד-הם) וגורמת נזקים קשים לבריאות. אולי רק גוף אחד במדינה מסרב להשלים עם העובדה שיש אנשים שלא מחזיקים בביתם טלוויזיה - מחלקת הגבייה של הטלוויזיה.